

Landskap: Skåne
 Härad: Bjärke
 Socken: Glesvär
 Uppteckningsår: 1941.

Upptecknat av: Paulus Lilja
 Adress: Djurarp, Höör
 Berättat av:
 Född år i.

(Natur M. 148.)

Marknads. i Västorp	s. 1.
Halm på golvet v. jord.	s. 2.
Vargar.	s. 2.
Nödast 1868.	s. 2.
Smuggling.	s. 3-4.
Ahbetegillan.	s. 4 (H.-f. 7)
Sjööns aristorier (övernaturlig)	s. 4-6.
Fästa fast tjuv.	s. 6.
Fä-koma att trivas.	s. 6-7.
Klok grubbe; Anders Hansson.	s. 7-8.
Hungga said på örnat. säll.	s. 8.

M. 1944:7

Jag gav mig af edes begäran att försöka skriva ned
denna härliga handskrifter från hantverkarnas
minnen kven domineren, dåt jehistorie en
då kunde se mās en hande haft sig om
praktiken, kvar att se mās, tills kvar kvarna
och hantverkaren smycka sitt vokten sammans, i a
min floss, satt uppe hela matten och väpole
unvan vi sprutte till Härstads maskinat fö
att rätta linor föl somt vid, don förförde grängen
så uppstod prakten unvan så jag kände mig
icke kunnat säfva där matten man därförde jag
i alla fall nagon timme, ut bördet hemifikan
pl. 2. vi na den mās där vi kom upp till Hölland
var māre bestadt hettstäder, så härdesnäppet
goden hand hantliga dräktar blingar i dragen,
sen mās vi kom upp till Härstads fruktjag se
hos och åccas i långar gader och hänviskas
från länge härdad, där kvar, förs en $\frac{1}{2}$ åring
ci skräck i karusall och dansbana, så gaffna di
hädde och kropte happe hant och kras utepri
praktiken, flos flickan snart körande till sitt
linnebyg, kom flick 33 åren föd den geopptur
och föd den föd den föd den föd den föd den föd
hantens därfill hantens därfill hantens därfill
så behövand sam maföd flicken mās många hant
hantens därfill hantens därfill hantens därfill
hantens därfill hantens därfill hantens därfill
hantens därfill hantens därfill hantens därfill

och kallat var bekanta da frågde di brudskötes, di
 till Sibians om kvarthasen i däck kallat jag sagan där
 är 3 brunnar, vittes och spinnnes, gavne dem Sibian
 kvarhas, för Sibian kallas, notans, men han är därför
 siche undanlig att vi är färdiga för du hörde
 sätteres, ju ryggens rögangen och classifides
 vid takens och täfver, t.ä. besatta med kvarhas kvar
 handde di kvaran, var giftmed med Gulhög Lider,
 då lekte barnen katt och katt i salmen, i min
 fäststa. Hid hadde vi vand frägäppet, vand kattbad
 emris vid høg Lider, nu, t.ä. salo om kvarhas far
 klev he ut gammal, di vidte ären han lede ut och
 kom och häkka sig med høg vitkrona kungvald,
 fag frägn er, engang kungs kammare! Sibian kvar
 kammard. Tid, ja därför kallat jag t.ä. dig min präst,
 då kvaras min farfar, farfar kvaras därför därför
 han fick namnet Sibia, då ville jag höra minneget
 fra kvarnorna, ja därför kvaras Mathias stade t.ä., hand
 affärskasse, hette Tom, den älvem, han kvaras född
 1775, den 1.6.1809, han kvaras född 1809, sen min t.ä.
 älvem, han kvaras född 1840, jag kallad är född
 1847, vidare af kvarnos vittnes 1844 kvaras farfader
 sträng där kvaras, jag vargas pris förför mitt
 förför kvaras, från Hallands älvem med kvaras mod
 Hövskattas, vidare af kvarnos därför kvaras
 1869, affter därför matar närvaret 1868, kvaras kvaras
 sällskaps sätting och hände en gang kvaras

29
 19 i ett välbögrt förrinnas och barn bli därför
 hämmes runt om man får se vara till grand
 sitt äs andal verit haft en vilt att mäst ett att vi
 skall lefva min Brog tåm hos försökskommittet
 körda. Namn där man gärda, & uppsättning
 hadde stått då han var vissat frung med 32,
 döfver döfver, 1600 Rik 1871 Rep. År. mes
 den gamla förhästningan där man i den tiden
 har smuglas urit i hand nere vid bladrik, en
 smuglarkning, vid namn Hornhundten, där man en
 myslmare i den tiden som hette Anders Asmundson,
 där brukta smuglaran och hilda till, där man
 knubaktes där tåm nu så di hadde ring om
 att där man en hand hämmaren, där hämta, & in till
 myslmaran och fraga om di rikt undarsöka huset,
 där fick myslmaran upp i hörnet där han
 den, vid sidan av en bänke, men är här, & knuff
 raktes di rikt undarsöka huset, hus skall hysa
 där flick myslmaran sjo hysa nu in och hysa där
 han hämtar och ring till mi vätta myslmaran, emed
 så skall mi få undarsöka, & annat fall ikke, man
 di väga ikke, vidare hadde di fjunt en del i
 Hämbunkarna, sen om maten hände di och laste
 last där di hände till Hämbunkarna med, men mi
 vägen dit hände kändande offres, där brukta di där
 man chufvarkerna, sa di i manna rist en gard
 i Stora, där syns en styf, och syns förlära,
 spruce ejter hämn världerna, och keda förti, 1/2 km
 ifrös hämn di tillbaka, sen hände di till Hämbuk-

Helsingfors

och fick hämnad. Häriför var den nu snällt fäck där
honom lyckligt upphöra kvar att sätta om di många
arbeten. Hennan var di tung-de grås på angasna, och
fog. Denna skulde kafsa sammans i sitt huvud. Heden
frå knäddem fram spelconsamen ut på sogen till
hem, men den stod före den hemma på logen med
musik och dans som varo till mästa möjlig till
doden. Fick myrh, di gamla handgilden och hufvudiden
samt byg-gilden var di krigsta hinkulen da fjort
mioz båttas för g, och han och prästas hade illa
och vän, där minn tag nätt svin hiden noghe, das
ber, att a i hennes eldars hufvud vid di stora inkada.
Den båtba di blonda hafte och spridt sifvamnon
i ens föt, hittel så ohe di upp i hufvudet och
hade frå um ha' död, da var förgåvan om hem
sönn hunde drecka mäst, och andas ga hem, där
hvar han i banka, läng hadde & das båtba, svin
hvar förmornnes. Jöns Petter, och Hans Petter, ens
Jöns segda i naga, s, man Hans segda i 13 år, &
frå drongnures, du han hvar i alla 5. Härds delas
no, di Jöla äm sitt hufvud hissörs, från dars
förmornndis, bude fråm Uppmöt, Häng häng,
Charkhorn, trassa. Händ, & göringes dåt hvar dår
vans de hufvud frå hufvud sain han vid te, dåt hufvud
alltdu, engang f neck di mofvind om lag di där
och kryssa i s wech, och haim anslad naga
förrid främ, En underlig hissörs af en annan
grönan di segla och hadde salftill fast katt sime

3) S. Segler. *Hämta maten i död* samma hämt
en flicka uppe förrut, och kloga äfver hundinern
han hämt kyrk. ha döch, han var en lura till
men sade datt, i vadneff han hos linan och
slog om sig haka uppsade han, när han
hörm kyrk ha döch, vi är fastade med vall
häft mig på en stäck vall du flyttas en stäck
med vall för med hundien skall du för
befalla för valld förgång om hundien den
har datt åt datt ner i grön, om magis a minne
her var du nese man en grond datt fest han
beträff försökt hus shall fälg nu hämme
ambasid tigen, han fall om min hand, så han
sörf åt hand dei soppusaste spänning armen,
siman han vidde om datt var di för döch
ngen af her, donna dag skall du häfta
god tut, dans hantem, en annan hilda
markhus, en förran sinn dog int hämmings
siman han lig hysa sannest bestjämnde
högslagsdagen, han keson lich di hämn och
stodde i en grund, så att skutare slägt i
trönder och alla druknade i före han
mannen, han hämt idand han en gärd
siman han hög datt, han en gestalt och dade
Hitt komon du skall git hufha högligr
i magior, ja datt var meningen man datt han
ting fin icke förlag as iu icke hemma vitt
du förla med mig shall du snad hämn hem
jän datt mitt jag häma häs, han fälg en svippeza

4) Van platt i haren näst dörra hämmes hem skall
om hänga om din hylfande hand, men var dåd
å förd genom liften näst han där hämm
sade han om sin henn sätta till han hänga
siffras hämmen om hennes hals, men sade hon
dåg åt hæthe du fästes där i hysing ehen häss
intanför gärde, s' brast af des flog ehen i luften
så var dåd stuf med dom, dåf var en grång en
grindfarishandlare häim till ett ställe i Lübeck
s' grefse si spesialmärtte by, där f. i. chans flamm
öfver madden då sade landshövdingen till hon
s' s' häss han hämma siffras, dåd åt flog i hys
hädd fäst, om märgonen var han hämm rygg
s' sade han fäst fäst var gärd och slaya dam
Stackarn, där s' fot där en frästor vid sapparna
man kunde icke hämma söruffian, om i s' ring
käm das en higgare, nu ott stodde vi berägsde
man fäst gatas myölk, dåd hukle mi fäst
fäd, man nu has vungen ha da' död han mit icke
fäd, där fäst fäst ut i es stalle, och ses huk das
är, den hämm han im eigen, då sade han häss mi
haid att hämma sätter fäst till, fäst var dåd hämm till
nytta, jö will fästa där fäst sättes skall min nog fä
behålla edda häss, häss där en hämm är, var hämmen,
man fästa där nog a myn näst, han hämmas nog mi
fäst fäst, att han späck hämmen skall du hässja fäst, n
(späck) lichung men och alla das gäze och hämmes näst, där

1844. M. 7. 17.
Häckviken är färd framför oss och hufvudet är
platt, skall vi spraka af dat och ha det där i
hukungen, sen han nu se ut i en gris den mat.

Detta var, s. a. shall vi få se vem där han hadde
ett, a has, då stod där en gammal karlina, och
öste vatten, på hufvudet hon hadde hemma i
näsheten, när han då släpte fyglar i ringen
jässan i häxan, sen tog hon till vangd i
flera månader, sätter där dagen. Nu är han
och rykten, han körde en gris, och han, ne, han
min swart var färd, i Helsingfors hedes
Tidur om där plöts gubben s. i hattad, han namn
var Anders Hansson han körde i eng, numly
Till Grytshall, där häst och han ägde där spette
simen, han riste, om där var nagon som tala
ihop om hamnen en i näsheten, hadde nog en
gång att han föddes rike, Anders Hansson, kunde
men om andra, s. i hande däff sig, att du rite och
kasta sno, då tankte han nu skall jag rida att
Jag kan mes om andrar, han krid i attessan man
har en svart häst, atta var sitt glat dijreck fram
atta och fog där ar glas i horn där vifvene, han
sting glaset man kunde ikke faga där, s. i unde
Anders Hansson, var färd laget, och rike sitt glat,
nu färs, jag tro att du kan mes om andrar, jag tro
Jag där nu, s. i fog han där intan vidare, han
kunde bota nistor, sitt dommas och s. i, s. a att
en flicka, som ände härom, härommen

frände dit före att man för honom han fick tygge
till och men ifjan vidare, när då husken stodde
och gick hem icke härligen af gaſtelen, di gick te
sig i rikskammaren, han rinnit ej svar sända di
fräder ha sig så frast att di klev ut. da sade dand =
Kära därför min goda vänne, af gaſtelen, di gick te
mannen till Anders om han ville rasa snart, a =
en frigå. Det sätter fören en hand och hukar & där plock
ham förla under, och fråga om han kunde tagit hem
säm hadde jag i hans kniv, Anders reser i hufvudet,
hur jag är, han en smeg et rödande, ja kunde han se vem
den sätter han en spjut i kniv, men han
men häm var gift men, när död häm spott
as död han die dröga som säm har tagit dömt, a =
det sätte di och dröga undestig kniv, och knivna ala, a =
när mannen fika, ann i morgon skall ej knivna ala, a =
am möjligem, när an häm kniv var stöckad kniv gift, a =
och kaffat död hadde häm alla gider, a = och de di att död
detta var häm död se kniv härför, high nar död kleg, sa
farlig gär, a = gär, a = säm mäster, säm di bades fäktin
dåd am dagin, var däts, säm hade sig, na vink, vink
midnat, vid häm das, y skrynnas, då en af därt stade
mi skall fä, och fä, jag fä, och fä, och fä, och fä, och fä, och fä
sigh, man af fä, den säm den kleg därför
af fä, fä, fä, fä, fä, fä, fä.

M. 1944:8.

LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Där räkksade säm säm spjutet på säbbet =
fittens säm härdömnas, den,

O, jag minns det väl, mina härdömnar, fyckla
aggas.

Hogaf Träningsfälld

Gärdes Sjö. Dragen. Höre.